SKANDINAVIENS STJERNE

Den 27. Juni 1945.

Særlig Mindehøjtidelighed finder Sted i alle Grene om Morgenen paa 101-Aarsdagen for Profetens Martyrdød.

INDHOLD:

JUNI 1945 | 94. AARGANG | NUMMER 6

FRED.

Den altoverskyggende Begivenhed i Maanedens Løb var Budskabet om Freden, der endelig efter 5 lange Aar atter var kommet til vort Fædreland. Vi vil aldrig glemme Fredag den 4. Maj, da de forjættende Ord fra B. B. C. i London spredtes ud over hele Landet i Løbet af ganske faa Minutter. En Jubel som ingensinde før steg op fra hundrede Tusinder af Struber, Frihedens Sol var atter steget op paa Himmelen, og vi nød den i fulde Drag og med Begærlighed, som kunde vi ikke faa nok.

Vi takker Herren, fordi vi fik Lov til at opleve denne Dag, vi takker ham, fordi han beskyttede os gennem de trange Aar, og vor Medfølelse samler sig om dem, der maatte lide saa meget og for dem, der faldt for Danmarks Sag.

Og saa kommer vi forhaabentlig inden længe til atter at faa Forbindelse med Amerika og komme i Kontakt med Kirkens Hovedkvarter. I tre Aar har vi overhovedet ingen Forbindelse haft med dette, og vi glæder os naturligvis til atter at genoprette den.

Jeg vil benytte Lejligheden til at takke Kirkens Medlemmer og Venner i Danmark for Støtte og Hjælp under Krigen. Det har været til stor Opmuntring for mig.

Herren velsigne og bevare os!

Orson B. West

EVIGT LIV

af Mary Ek Knowles

FORTÆLLINGEN.

Den 27. Juni 1944 blev Joseph Smith og hans Broder Hyrum Smith dræbt i Carthage Fængsel, Illinois, af en Pøbelhob, som brød ind i Fængslet. Deres Martyrdød kom som et vældigt Chok for de Hellige. Alle sørgede dybt over deres elskede Leders Død. I denne Historie giver Forfatterinden os et Indblik i, hvorledes de to Martyrers Moder, Lucy Mack Smith, maa have taget det, da hun saa sine Sønners Lig.

Anm.: *Dette er ingen autentisk Redegørelse, men blot en Beretning om, hvorledes Forfatterinden har tænkt sig denne Begivenhed.*

De tavse Mænd lagde ømt deres Byrder ned paa Sengen og gik ud af Værelset med nedbøjede Hoveder og Huerne i Hænderne. Henne ved Døren standsede den ene Mand et Øjeblik og sagde med noget ru Stemme, thi han forsøgte at undertrykke sin Bevægelse: »Tiden er kort, Søster Smith. Vi frygter, at Pøbelhoben kommer efter os.«

Han gik og laaste Døren efter sig, og Lucy Mack Smith var alene med sine to Sønners Lig.

En kort Stund stod hun ved Siden af Sengen med vidtaabne Øjne, Fingrene haardt trykket mod Munden, som for at tilbageholde Klageraabene, som vilde bryde frem over hendes Læber. Med en undertrykt Graad sank hun derefter paa Knæ med Armene udstrakt over sine to Sønners livløse Legemer.

Det var altsaa til dette, hun saa ømt havde baaret sine Sønners spæde Legemer under sit Hjerte og gaaet gennem Dødens Dal for at føde dem til Verden! Nu stod hun her i dette svagt oplyste, tillaaste Værelse og betragtede sine døde Sønner, som var myrdet af en Pøbelhob! Hvor fandtes nu Magten og Herligheden! Hvor fandtes Troens Flamme, som havde brændt som Ild! Hendes Sønner var døde!

Hvorledes skulde hun kunne bære alt dette svære! Hun var jo blot et Menneske. Hun gav sig hen i højlydt Graad; men da hun hørte slæbende Trin indtil Værelset ved Siden

af, lagde hun Baand paa sig selv og undertrykte sin Graad. Hun maatte være rolig. Pøbelhoben kunde komme naarsomhelst, ivrige som Gribbe efter at sønderrive hendes Sønners døde Legemer. De Mænd, som befandt sig i Værelset ved Siden af, kendte deres Raseri og havde derfor Aarsag til at frygte dem. Med egne Øjne havde de set en Hob Mænd med sværtede Ansigter pludselig forvandles fra Mennesker til Dyr, blodtørstige og afsindige. Med egne Ører havde de hørt Pøbelhobens Raab vokse fra en piblende Mumlen til en afsindig Vrælen og Tuden. De havde set, hvorledes Joseph og Hyrum koldblodigt var blevet myrdet. De havde bjerget deres Lig i den korte Periode, da Pøblen, forskrækket over sin forfærdelige Forbrydelse var flygtet, som om de derigennem kunde glemme, hvad de havde gjort.

Hvorledes skulde hun kunne sige det sidste Farvel til sine Sønner? Hyrum! Lige fra Barndommen havde han været tro mod sin Broder Joseph. Og tro havde han fulgt ham i Døden.

Joseph! Havde der nogensinde været noget elskeligere Barn end ham? Hun syntes, hun saa ham som Barn, klædt i lappede Bukser og Skjorte med det brune Haar under den bulede Hat. Hans rolige, glade Latter og Smil og et Glimt af Solskin i Øjnene. Han havde altid været en dybttænkende Dreng, tilfreds med i timevis at sidde ved Vinduet med Haanden under Kinden og stirrende ud i Rummet og mod Himlen, grundende over ophøjede Ting. Lige fra Barndommen havde Joseph været forskellig fra sine Brødre og Søstre; der havde hvilet en særpræget Aand over ham.

Hun tænkte paa den smukke Aprilsdag, da han var kommet til hende og talt om sit Syn i Skoven. Hvilke mærkelige, hellige Ord, der strømmede fra Drengens Læber! Han havde været saa alvorlig. Hun kunde først ikke fatte, hvad han havde sagt, men troede, at han talte sandt, at han virkelig havde talt med Gud. Hele hendes Legeme gennemrystedes da af Bevægelse.

Og nu var dette Slutningen paa det altsammen! De livløse, tavse Sønner, de sørgende, forstummede Mænd i Værelset ovenpaa. Hvor hendes Søn Joseph havde udrettet meget! Hendes Søn, som var saa høj og bredskuldret, ja, kon-

gelig af Udseende og Væsen. Selv om han ikke havde faaet nogen rigtig Skoleuddannelse, saa havde han dog stiftet en ny Religion, oprettet et Universitet, planlagt og bygget en Stad, udsendt Missionærer til hele Verden. Han havde fortjent en bedre Skæbne og Endeligt end dette. O Gud, hvor findes Retfærdigheden?

Minutterne fløj bort. De trængte sig paa, hastigt og uden Barmhjertighed. Taarerne flød paany, og hun skjulte atter sin Graad i sine Klæder. Hendes Tanker søgte efter noget, som kunde give hende Trøst i denne Nødens Time. Men hun fandt intet. Gang paa Gang tænkte hun paa sit tunge Tab, og hendes Sorg blev som et tveægget Sværd, som stødtes ind i hendes Hjerte. Den blev som en Tortur, altfor smertelig til at kunne bæres i Stilhed. Hun skreg højt: »Hjælp mig, Gud! Hjælp mig at forstaa, hvorfor dette er sket! O, jeg beder dig, giv mig Styrke i denne Nødens Time!«

Medens hun bad, ophørte Smerterne i hendes Legeme. Hendes Sjæl blev som en rolig, klar Strøm, der flød stille. Tanken kom til hende: »Jeg er ikke den første, som har maattet lide. Jeg er ikke den første Moder, som sørger paa Knæ ved sine Sønners Side. Elisabeth, som var Moder til Johannes Døberen, havde ogsaa sine mange Sorger. Maria, Jesu Moder, vaandedes, da hun saa sin Søn dø. Hun havde ogsaa sit Kors at bære.« Lynsnart kom Tanken til hende: »Gud udvalgte disse Kvinder til Mødre for sine udvalgte Sønner. Og han valgte ogsaa mig!«

Elisabeth og Maria. De vidste, hvad det vil sige at sørge. Ogsaa deres Sønner maatte lide Døden. De var ogsaa døde som Martyrer.

Døden! Kristi Død? Fejrede ikke hele Kristenheden Kristi Fødselsdag? Skulde han vel nogensinde dø, saa længe som Kærligheden, Barmhjertighed og Tro raadede i Menneskenes Hjerter? Havde ikke Tiderne indvævet Kærlighed til ham i hver Fiber af Menneskenes Hjerter. Var ikke hvert Sandhedsprincip, som han havde lært om, blevet en dyrebar Juvel, som straalede i Solen? Kristus skulde aldrig dø! Var Joseph død? Ja, hans Legeme, som laa her foran hende. Legemet skulde igen vende tilbage til Jorden, hvorfra det var kommet. Men Aanden! Gennem Kristus var alle Men-

(Sluttes Side 86)

1844 - 27. Juni - 1944.

Hvordan Hundredaars-Dagen for Profetens Martyrdød mindedes i Amerika.

Straks efter Danmarks Befrielse modtog Missionskontoret en hel Stabel af »Nordstjärnan«, den svenske Missions Organ, som gennem længere Tid ikke har maattet indføres i Danmark. I Nummeret for 1. Oktober finder vi et Referat af Mindehøjtideligheden paa selve det Sted, hvor de blodige Begivenheder fandt Sted for 100 Aar siden. Skæbnen vil, at vi i Stjernen først kan bringe dette Referat 11 Maaneder efter at Højtideligheden fandt Sted.

Tirsdag den 27. Juni 1944 Kl. 17,15 stod en Gruppe Sidste Dages Hellige med bøjede Hoveder, mens en Bøn opsendtes til Gud.

Det var paa samme Tid, paa samme Klokkeslet, for nøjagtigt 100 Aar siden, og det var paa ganske det samme Sted, i det selv samme Værelse, som Profeten Joseph Smith og hans Broder, Patriarken Hyrum Smith, blev myrdede i!

Joseph F. Smith, Kirkens nuværende Patriark, var kommet til Carthage i Illinois sammen med Wilford C. Wood fra Utah for at deltage i de specielle Gudstjenester, som blev afholdt i Nauvoo og Carthage for at hylde Mindet om Profetens Martyrdød. Tilstede var desuden Præsidenten for Missionen i Nordstaterne David I. Stoddard foruden et Antal Missionærer og Medlemmer fra Egnene om Carthage og Nauvoo.

Højtideligheden deltes i tre Begivenheder. Først en Radioudsendelse over Carthage Radiosender Kl. 16,45. Den indledtes af Sang af Kirkens Medlemmer og fulgtes af en kort historisk Redegørelse af Joseph F. Smith.

Derefter samledes man i det Værelse i Fængslet, hvor Profeten led Martyrdøden, og Patriarken holdt en inspireret Bøn.

Endelig holdtes en gribende Gudstjeneste i Nauvo ved Joseph Smiths, Hyrum Smiths og Emma Smiths Gravsteder. Denne Gudstjeneste var under Ledelse af Ældste Wood og med særlig Tilladelse af Den reorganiserede Kirke, som ejer Gravstedet og som for en Del Aar siden overflyttede Profetens og Patriarkens Lig fra deres oprindelige hemmelige Begravelsessted

(Sluttes Side 84)

To tragiske Dødsfald i Silkeborg

Poul Møller Rasmussen og Arly Hess Thomsen myrdet

Den 9. April, paa Danmarks Skæbnedag, fandtes Poul Møller Rasmussens Lig i Frederiksholms Kanal i København, efter at han i Maaneder havde været »under Jorden« paa Grund af en Vennetjeneste over for en forfulgt Kammerat og en Stikkers samvittighedsløse Angivelse.

Den 7. Maj blev Arly Hess Thomsen skudt ned bagfra af to tyske Vagtposter, som han lige havde forladt efter en Samtale!

To unge Mennesker, henholdsvis 24 og 21 Aar, maatte lade Livet i Frihedskampens allersidste Tid, Arly endda *efter* at Fredsslutningen var en Kendsgerning og Danmark atter var frit.

Man har svært ved at fatte denne tilsyneladende Meningsløshed, der kræver Livet af to af vor Kirkes unge Mænd i en Tid, hvor vi synes, at vi mere end nogensinde tidligere har Brug for al den friske Arbejdskraft i Kirkens Tjeneste, som paa nogen Maade kan faas. Men vi bøjer vore Hoveder i ydmyg Tro paa Forsynets alvidende Retfærdighed, og vi trøster os med, at der maaske paa den anden Side venter en større Opgave for de to, som vi nu maa savne.

Poul Møller Rasmussens Begravelse formede sig ganske enestaaende. 5000 Mennesker var samlet i Kapellet og udover Kirkegaarden, og et meget stort Antal Blomster og Kranse dækkede Kapellets Midtergang. Borgmester Aaboe Sørensen talte ved Graven og bragte Silkeborg Bys Hilsen og Tak, og Kolleger til den Afdøde rejste en Mindesten paa Graven.

Arly Hess Thomsen begravedes under Kirkens Ledelse Søndag den 13. Maj.

Ogsaa denne Begravelse blev af store Dimensioner. Ca. 800 Mennesker fyldte Kapelkrematoriet, og mange maatte staa paa Trappen og helt ud paa Kirkegaardspladsen. Ældste Jes P. Jessen talte her, mens Distriktspræsident Thorvald Jensen talte ved Graven, hvor Taler ligeledes holdtes af en Repræsentant for Frihedsbevægelsen samt Borgmester Aaboe Sørensen. En Mindesten blev sluttelig afsløret paa Graven.

Ære være deres Minde!

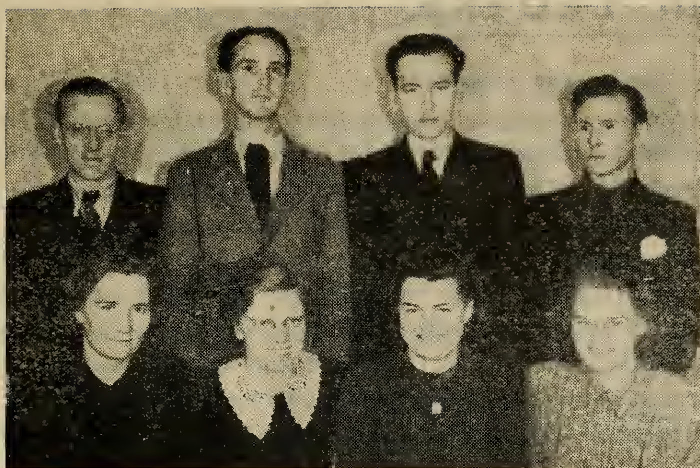
hertil, hvor ogsaa Joseph Smiths Hustru, Emma Smith er begravet.

Ved Højtideligheden ved Gravene deltog Joseph F. Smith, Ældsterne Mc. Crae og Wood samt J. E. Vandervood og J. C. Page fra Den reorganiserede Kirke i Nauvoo foruden Borgmester Horton fra Nauvoo.

Ældste Joseph F. Smith sagde bl. a.: »En Profets Liv har aldrig været let. Det har aldrig været en Profets Opgave at forkynde for Folket, hvad det brød sig om at høre. En Profet har til Opgave at forkynde, hvad Herren ønsker af Folket, og oftest har det Budskab ikke været velkomment. Følgen er blevet, at mange Profeter har maattet lide Martyrdøden, mens Folket har forkastet Sandheden og ikke villet tage imod det Budskab, som Herren har fremsat gennem Profeterne. Saaledes var det ogsaa med Joseph Smith — —«.

Mange er dræbte ved Sværdslag, men ikke saa mange som ved onde Tunger. *Syrach.*

Den Godhed, som ikke straaler ud til andre, er der noget galt ved. *Syrach.*

Som meddelt i sidste Nummer af STJERNEN er der udvalgt en ny Hovedbestyrelse for Ungdomsforeningerne med Sæde i Aalborg. Den ny Bestyrelse, som ses paa ovenstaaende Billede, har sendt STJERNEN følgende Udtalelse:

Da den tidligere mangeaarige Hovedbestyrelse for Ungdomsforeningerne har bedt om Afløsning, har Missionspræsidenten amodet os undertegnede om at overtage dette ansvarsfulde Hverv, hvilket vi med Glæde har paataget os.

Vi har i Dag holdt vort første Møde som en samlet Bestyrelse, og vi er klar over, at det er et ansvarsfuldt Kald, vi har sagt ja til, og vi vil derfor med Alvor gaa til Opgaven.

Vi ihukommer et af Ungdomsforeningernes Valgsprog: »Forlad dig paa Herren af dit ganske Hjerte, men forlad dig ikke fast paa din Forstand«. Derfor er vi gaaet til Opgaven med Faste og Bøn som Grundlag, vel vidende, at kun derigennem vil vi kunne opnaa den hellige Aands Inspiration.

Og vi er sikre paa, at saafremt vi vil være modtagelige for dens Vejledning, vil det lykkes for os.

Aalborg, den 30. April 1945.

Gerda Stenberg Hansen. *Alvin Olsen.*

Inger Bukke. *Elisabeth Fristrup.* *Henry Løjborg.*

Ellen Sørensen. *Peter Stenberg Hansen.* *Arthur Nielsen.*

FOR LEDERE.

Om at gaa i Spidsen.

Den, der er blevet kaldet som Leder af en Organisation eller et Arbejde, maa gøre sig klart, at han eller hun ikke alene har Ansvaret for den rent organisationsmæssige Orden, men at der kræves Aktivitet, Fremdrift, Initiativ af en Leder.

»Stilstand er Tilbagegang« er et eviggyldigt Ord. Kun hvis man hver Dag kan notere en Udvikling, en Fremgang, er Organisationen inde i den rigtige Bane. Det værste, der kan ske en Organisation, er at faa en Leder, der kun betragter det som sin Opgave at »holde det hele gaaende«. Han vil i Løbet af kortere eller længere Tid ødelægge Fundamentet for Organisationens videre Trivsel.

Lederen maa altid gaa i Spidsen. Baade i bogstavelig Forstand, paa Udflugter, i Leg, i Arbejde, — og med Hensyn til Ideer, Planlægning osv. Det er hans ubetingede Pligt altid, naar han er sammen med sine undergivne, at synes veloplagt og tillidsfuld, at gaa til Arbejdet med Lyst og Energi. Taber Lederen først Modet, saa er Arbejdet dødsdømt.

Felix W.

(Fortsat fra Side 81)

neskers Aander blevet evige. I den Time kunde Lucy Mack Smith se ind i Fremtiden; hun saa Josephs Efterfølgere, ledede af Guds Aand drog de over de store Sletter for at søge sig en Plads, hvor de i Ro og Fred kunde dyrke Gud. Hun saa en Stad bygget paa Klippebjergenes Toppe, og saa Josephs Efterfølgere forøges fra Tusinder til Millioner, udspredende Troens Lys til hvert Hjørne af Jorden!

Lucy rejste sig op fra sin knælende Stilling og stod med sammenknugede Hænder. Profeten Joseph Smith skulde aldrig dø. Hans Minde skulde vare evigt, ligesaa de Ord, han havde talt.

Med Hovedet løftet og med dronningeagtig Holdning gik hun tværs over Gulvet, aabnede Døren og sagde: »Nu kan I tage dem.« Hendes Stemme var rolig. Hendes Ansigt straalede.

Tak til »Nordstjärnan«!

Den svenske Missions »Stjerne« skrev i en redaktionel Artikel, som først nu er kommet os i Hænde, bl. a. følgende:

Våra tankar går ofta till kyrkans medlemmar i våra broderländer, de skandinaviska länderna, DANMARK, NORGE och FINLAND. De ihågkommas i våra böner, särskilt just nu under de rådande svåra förhållandena. Vi glömmer naturligtvis inte heller bort de Heliga i alle de andra länderna, Amrika, England, Tyskland osv. Vi hyser ingen fiendskap mot något folk.

I detta nummer av NORDSTJÄRNAN inför vi några artiklar på danska och norska, som en hyllning åt dessa folk. Nästa nummer blir ett Finlandsnummer.

— — —

Församlingen i Köpenhamn avtäckte en minnestavla över Joseph Smith vid konferensen i Juni samt uppförde ett skådespel. Ett utdrag på danska om konferensen finns i detta nummer.

Det gläder oss att kyrkans medlemmar i Danmark, Norge och Finland arbetar ihärdigt för Guds verk, trots kriget. Vi hoppas att den så efterlängtade freden snart blir en verklighet, så att Guds kyrka kan vinna ytterligare framgång, och att kyrkans medlemmar i de olika länderna åter kan samarbeta och mötas under gynnsamma förhållanden. När undertecknade lästa om konferensen i Köpenhamn gick mina tankar tillbaka till forna tider då vi här i Malmö brukade resa över till Köpenhamn och närvara vid möten där. Det var ett livligt umgänge mellan församlingarna i Köpenhamn och Malmö, vilket vi hoppas åter skal komma till istånd inom en snar framtid. Då hoppas vi också kunna hålla stora GEMENSAMMA GENERALKONFERENSER där kyrkans medlemmar från de fyra nordiske länderna kan få mötas tilsammans i gudstjänster och tacka och lovsjunga vår Himmelske Fader för Hans stora kärlek emot oss.

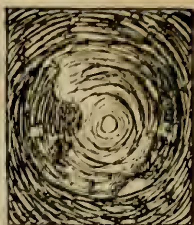
Herren beskydde våra kära broderfolk och alla folk!«

Clara Lundberg.

Vi vil gerne bringe Søster Lundberg og gennem hende

(Sluttes Side 89 nederst)

Forspildte Muligheder??

Censeo paastaar, at vi ikke nær udnytter de Muligheder, som vore gode Lokale- og Funktionærforhold byder os!

Vor gode Ven, *Censeo*, som vi har lært at kende fra mange forskellige Sider, har denne Gang forvandlet sig til en ung Pige, som i den senere Tid ret ofte har besøgt vore Møder.

Hun har ikke vist sig meget tilbøjelig til at tale med Søskende, saa vi er ikke ganske klare over, hvor meget eller hvor lidt, hun kender til Evangeliet, men forleden Dag trængte jeg hende op i en Krog, og bad hende sige sin Mening om Mormonismen og Mormonerne? Og da hun først havde indset, at der ingen Vej var udenom, saa kan det nok være, at hun tog Bladet fra Munden!

»Sig mig«, sagde hun, »tror I, at I allesammen her bliver hundrede Aar? Man skulde tro det, med den Sneglefart, I arbejder for Jeres udmærkede Sag! I har alle Muligheder for at skabe en meget stor og trofast Menighed, men I udnytter dem ikke. I tager paa det, som om Udbredelsen af Evangeliet er et nødvendigt Onde, der er paalagt Jer, mens I egentlig helst saa, at I kunde beholde det for Jer selv«.

»Det kan De da ikke mene, Frk. *Censeo*«, siger jeg i et svagt Forsøg paa at retfærdiggøre os, »tænk paa alt det uegennyttige Arbejde, der udføres af alle vore Funktionærer, for ikke at tale om vore Missionærer og flittige Talere«.

»Ja, saamænd«, svarer Frk. *Censeo*, »men det er alligevel alt, alt for lidt. Tænk paa Kristi Ord om at »tage Korset op og følge mig« eller »Gaa ud i Alverden«. Tænk paa de Ofre, de første kristne, saavel som de, der fulgte denne Kirke i dens første Tid, maatte bringe. Saa er de nævnte Ofre, I kan drive det til, vist ikke meget bevendt«.

Jeg giver hende stiltiende Ret, og hun fortsætter:

»Det var nu slet ikke saa meget det, jeg tænkte paa. Langt vigtigere, tror jeg, det er, at I ikke forstaar at benytte de utallige Muligheder, som ligger lige for Haanden. Lad mig give Dem nogle enkelte Tips: I har organiserede Ungdomsforeninger, javel! Men hvad er det for Principer, de drives efter? De er jo mindst 25 Aar bagefter i Udviklingen! Man skulde næsten ikke tro, at en eneste af Jeres Ungdomsledere nogensinde kommer i andre danske Ungdomsforeninger. Et godt Raad: Tag en Tourné rundt til nogle af de store Ungdomsforeninger og se, hvordan Arbejdet der gribes an. I vil blive mødt med friske, raske Sange, godt Humør og Livsglæde, Arbejdslyst og Gaa-Paa-Mod«.

Hun har talt sig ivrig, og jeg nænner ikke at standse hende.

»Og saa de dejlige Lokaler, I har. De staar jo tomme de 5 af Ugens 7 kostbare Aftener. Har I virkelig Tid og Raad til det? Hvorfor ikke benytte dem? Der er som bekendt Folk nok til at fylde dem — uden for. Og hvorfor gør I ikke noget for at faa alle disse mange Mennesker i Tale? Lav nogle store Koncerter med gode Musikere eller Sangere, evt. suppleret med Kirkens Sangkor. Arranger Foredragsaftener med Film osv. osv. — Tag en Entre paa en Krone eller halvanden, og det hele vil kunne give et pænt lille Overskud. Men det vigtigste er, at I faar en Mængde Mennesker ind i Huset, som I kan skaffe Jer Navn og Adresse paa, og som I kan give et enkelt lille, godt Ord med paa Vejen, et Ord, som kan give dem et og andet at spekulere paa — naar de er kommet hjem! Men husk een Ting, — endelig — plag ikke saadanne fremmede Mennesker med en halvtimelang Prædiken! De sætter aldrig deres Ben i Kirken mere, de føler sig simpelthen bedraget! Nej, slyng dem en eller anden Sandhed i Ansigtet ved Slutningen af Aftenen, og bekendtgør, at dette Emne vil blive udførligt behandlet ved Gudstjenesten paa Søndag! Saa skal De se Resultater!«

Jeg har faaet noget at tænke over — det kan jo være, at Frk. *Censeo* har Ret? Trænger vi mon ikke allesammen til at friskes lidt op i vort Syn paa mange Ting? Verden ude omkring os staar jo ikke stille, og maaske er vi sakket lidt bagud? Jeg skal ikke kunne sige det, men overlader det til Læserne at finde ud af. *J--t.*

(Fortsat fra Side 87)

vore Søskende i Sverige vor varmeste og dybtfølte Tak for de gode Ord, som vil gaa alle danske Søskende til Hjertet, naar de nu med STJERNEN spredes ud til danske Mormonhjem.

Paa københavnske Søskendes Vegne kan vi med Overbevisning svare, at vi som vel ingensinde før, glæder os til at genoptage Forbindelsen med Malmø og atter at kunne byde svenske Søskende velkommen til »Kongens By«. Ligesaadan er der i udpræget Grad en stærk Lyst til herfra at »stikke over Sundet«.

Tanken om SKANDINAVISKE STÆVNER er ikke glemt! Vi er mange, som haaber paa, at det snart maa lykkes at føre denne Ide ud i Livet til Gavn for Fællesskabet, til Glæde for Søskende og til Fremgang for Kirken.

Redaktionskomiteen.

LANDET RUNDT.

5. Dec. 1939 - 14. Maj 1945.

To historiske Data, som hver for sig betegner Indledningen til en ny Periode, hver for sig modtaget med spændt Forventning, men med den store Forskel, at den første betegnede Begyndelsen af et Tidsafsnit, som mødtes med en knugende Utryghed, mens den anden modtoges med en Følelse af, at vi nu gik bedre Tider imøde.

Den første Dato er den Dag, da Præsident Garff sammen med nogle andre Ældster som de sidste Missionærer forlod Danmark.

Den anden Dato, Mandag d. 14. Maj 1945 stod igen en Ældste fra Amerika paa Talerstolen i Kirken i København. Tidligere Missionær i Sverige (1938-39), nu Korporal i den amerikanske Hær, Wayne Blomquist, var med sit Kompagni blevet stationeret i København. Broder Blomquist er af svensk Afstamning og har sit Hjem i Californien.

Vi behøver vist ikke at tilføje, at Broder Blomquist blev modtaget med Jubel af Søskende i København.

SØNDAGSSKOLEN

Juli 1945.

NADVERVERS

Under Dine Vingers Skygge
fandt jeg Fred og Fredens Hygge.
Derfor Du ofred' Dig for mig,
jeg ved Nadveren vil mindes Dig.

KORLEKTIER

1. Søndag. *For Børn over 10 Aa*

Den 1. Trosartikel: Vi tror paa Gud, den evige Fader, og paa Hans Søn Jesus Kristus og paa Den Helligaand.

2. Søndag. *Mellem-Klassen*

Almas Bog 33. Kapitel 5. Vers: Ja, o Gud, Du var naadig mod mig, da jeg raabte til Dig paa min Ager; da jeg raabte til Dig i min Bøn, hørte Du mig.

3. Søndag. *Junior Klassen*

Pagtens Bog 88. Kapitel 22. Vers: Thi den, der ikke kan holde et celestialt Riges Lov, kan ikke forblive i en celestial Herlighed.

4. Søndag. *Senior Klassen*

Pagtens Bog 97. Kapitel 22. Vers: Thi se, Hævnen kommer hastigt som en Hvirvelvind over de ugudelige, og hvo skal undkomme.

N. P. A.

Konferencen i Aalborg.

Konferencen begyndte Fredag den 13. April med en udmærket Underholdning af Koret. Der var afvekslende Sang af hele Koret, Duetter og Solonumre. Distriktspræsident Henry Løjborg talte kort om Sangens Betydning for den enkelte og for Kirkens Arbejde. Koret havde den Glæde, at nogle tilstedeværende Gæster fra andre Kirkekor udtalte sig meget rosende om Sangen. Tilstede ialt 75.

Søndag afholdtes Præstedomsmøde, hvortil var mødt 26 Brødre, deriblandt fire, som paa Cykler var kommet den 50 km lange Vej fra Hjørring og Brønderslev. Distriktspræsidenten talte til Brødrene og oplyste, at Missionspræsidenten for første Gang i mange Aar ikke kunde være til Stede ved Konferencen.

Formiddagsmødet udfyldtes af Søndagsskolen, der som sædvanlig præsterede en god Fremvisning af, hvad der i den forløbne Tid er lært. En »Hvem ved hvad«-Konkurrence var et nyt og fornøjeligt Træk i Programmet. Til Slut talte Ældste Peter Stenberg Hansen og Præst Ingemann Bendtsen. Tilstede 110.

Eftermiddagsmødet fandt Sted Kl. 16, — og under dette foresloges og opretholdtes Kirkens Generalautoriteter.

Ved Mødet talte iøvrigt Ældsterne Arnold Bukke, Emil Sandberg og Henry Løjborg overbevisende og inspirerende til de tilstedeværende, ialt 105.

Mandag Aften afholdt Den kvl. Hjælpeforening som Afslutning paa den udmærkede og udbytterige Foraarskonference en selskabelig Aftenunderholdning med Servering. Aftenen bragte et pænt Overskud, for hvilket Bestyrelsen bringer Søskende sin Tak.

S. S.

Konferencen i Aarhus.

Fredag Aften den 20. April aabnedes Konferencen med en Koncert af Sangkoret under Medvirken af Vandrernes Mandolinorkester, begge under Ledelse af Aage Mikkelsen. Tilstede 97.

Præstedomsmødet Søndag Morgen havde samlet 17 Brødre.

Til Søndagsskolens Konference var der lagt et fint Program med Deltagelse fra baade Børne- og Voksenklasserne. Efter Programmet blev Kirkens Generalautoriteter oplæst og opretholdt af Søskende. Tilstede 110.

Kl. 15 afholdtes Konference-Gudstjenesten under Ledelse af Distriktspræsident Thorvald Jensen. Talere var Ældste Richard Nielsen (Tro og Fuldmagt), Grensforstander Frede Thomsen (11. Trosartikel), og Distriktspræsidenten (Profeten Joseph Smith). Koret sang en Række smukke Sange og bidrog dermed til det samlede Indtryk af et udbytterigt Møde. Tilstede 69.

Mandag Aften blev der afholdt Bazar af Den kvl. Hjælpeforening, ved hvilken Lejlighed der indkom ca. 230 Kroner. Tilstede 80.

Alt i alt en vellykket og fin Konference. *L.J.*

Aalborg: Søndag d. 15. April døbtes følgende: Inge Fanø af Ingemann Holm Bendtsen, Haandspaalæggelse ved Ældste Alvin Olsen. Karen Christiansen af Ældste Valdemar Gerlach, Haandspaalæggelse ved Ældste Holger Jørgensen. Yrsa Larsen af Niels Henry Larsen, Haandspaalæggelse ved Ældste Henry Løjborg.

Samme Dag velsignedes Henning og Esther Fanøs lille Søn af Ældste Alvin Olsen og fik Navnet Flemming Fanø. Han blev født den 21. Februar 1945.

Endvidere foretoges følgende Ordinationer: *Frank Emil Sandberg* til Præst af Ældste Emil Sandberg. *Eli George Larsen* til Lærer af Ældste Arnold Bukke. *Rudolf Jensen Løjborg* til Præst af Ældste Holger Jørgensen. *Reinholdt Fielding Sandberg* til Diakon af Ældste Emil Sandberg. *Bent Jørgen Mørch* til Diakon af Ældste Henry Løjborg.

Aarhus: Den 22. April ordineredes følgende Brødre: *Peter Christensen Trust* til Lærer af Ældste Frede Thomsen. *Viggo Kirstein Kirsted* til Lærer af Ældste Peter Olsen.

Brønderslev: Søndag den 22. April ordineredes *Jacob Martin Dietz* til Diakon af Ældste J. Chr. Dietz.

København: Str. Anna Kragh fyldte den 5. Maj 65 Aar. Især vil Str. Kragh huskes som vor mest talentfulde Oplæser og Deklamator.

Odense: Ældste Hans Peter Jørgensen fylder 70 Aar den 8. Juni.

Alle ovennævnte Søskende ønskes hjertelig Tillykke!

København: Store Bededag, den 27. April afholdt Missionærforeningen en storstilet Fest i København med en alvorlig og en mere fornøjelig Afdeling.

Sang og Musik vekslede med to Talere, Missionspræsidenten og Foreningens Formand, William Ørum Pedersen.

Den underholdende Del af Programmet fandt Sted i den lille Sal, og Programmet overraskede ved en frisk Frimodighed, som vakte megen Munterhed. Det hele gik let og fikst over Scenen. *JS.*

København: Da Budskabet om Freden Fredag den 4. Maj spredtes ud over Byen, samledes store begejstrede Skarer paa Gaderne, og Folk drog i endeløse Rækker ind mod Centrum. I Kirken tændtes alt Lys — uden Mørklægning — og der afholdtes et improviseret Møde for vidtaabne Døre, og det lykkedes at samle ca. 100, for Størstedelen helt fremmede, tilfældigt forbipasserende Mennesker. Søndag den 6. holdtes særlig Takke-Gudstjeneste med stort internationalt Musikprogram. JS.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.
Pris: pr. Aargang (12 Numre) Kr. 4,00 — enkelte Numre 40 Øre.
Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.

»Cicero« Kbhvn. N.